

Den Gang Folketinget nedsatte sin parlamentariske Skattekommission, var dette Lovforslag en af de Skattereformer, som Kommissionen ogsaa tog under Overvejelse, og den fandt vort Forslag saa retfærdigt og rigtigt, at den optog det i sin Betænkning som et af dem, der skulde føres frem ved en Revision af vore Skatter. Nu have vi set, at Skattekommissionens andre Arbejder ere komne frem og for største Delen ere sikre paa at gaa ud af denne Rigsdagssamling som Love. Skattekommissionen har ikke i sin Tid fremsat dette Forslag, Regeringen har heller ikke taget det op, men har overladt det til det private Initiativ, altsaa til de gamle Forslagsstillere, og paa disses Vegne tillader jeg mig nu her at give det min bedste anbefaling.

Fra alle Partiers Side har det mødt Anerkendelse, og alligevel er det blevet standset ud fra en ganske doktrinær Betragtning, nemlig den, at man ikke kunde revidere Stempeloven stykkevis. Jeg haaber, at under det nuværende frisindede Styre skulde Vejen være banet for Sagen, saa at vi kunde se dette lille Lovforslag, som kun er beregnet paa at øve Retfærdighed mod de daarligst stillede, gaa ud af denne Rigsdagssamling som Lov. Jeg vil haabe, at den nuværende Finansminister, som i sin Tid har været Medforslagsstiller, og som kun af formelle Hensyn ikke er det i dette Øjeblik — ligesom ogsaa den ærede Folketingsmand for Københavns 1ste Valgkreds (Trier) af formelle Grunde ikke fungerer som Forslagsstiller, efter at han er bleven Formand for dette Ting — ikke har denne doktrinære Indvending mod en stykkevis Forbedring af den bestaaende Lov, saa at han ikke vil modsætte sig Forslaget. Jeg kan heller ikke se, at der fra Landstingets Side vil kunne være noget som helst at indvende derimod.

Der blev i sin Tid fra en vis Side i Landstinget indvendt derimod, at man behøvede ikke denne Lov, for man var i Stand til at snyde, om jeg saa maa sige, Statskassen for Stempelskatten, idet man kunde indgaa en Lejekontrakt for et halvt eller et helt Aar og saa kun stemple for det ene Aar. Jeg kan ikke sige, at jeg har nogen Sympati for at indgaa Kontrakter, hvorved jeg skal omgaa bestaaende Love, selv om disse ere af den Slags som Stempeloven, der tit er Folk til Besvær, noget, den for øvrigt har til fælles med de allerfleste andre Skattelove. Men jeg vil sige, at hvad der den Gang blev gjort gældende fra den paagældende Landstings-

mands Side, passer heller ikke. Det blev den Gang sagt, at man kunde indgaa Lejekontrakt paa et Aar og nøjes med et Aars Stempel, men det vil være umuligt efter Stempelovens egne Udtryk, thi skal der reserveres Lejeren en Ret til at opsiges Kontrakten, falder den efter Stempelovens udtrykkelige Ord ind under Bestemmelserne for Lejekontrakter paa ubestemt Tid, som ere stempelpligtige for 5 Aars Lejesum.

Da jeg er vis paa, at jeg i dette Ting ikke vil møde mere Modstand nu end tidligere, finder jeg ikke nogen Anledning til at gaa nærmere ind paa Sagen. Der er heller ikke stort mere at sige om den, andet end at den er god og anerkendt for god her i dette Ting tre Gange. Jeg vil anbefale den til hurtig Gennemførelse her, for at den kan komme til Prøvelse i det andet Ting.

Wiinblad: Da dette Lovforslag i 1897 forelaa første Gang, udtalte Højres daværende Ordfører, at det forekom ham, at de Skattelove, der allerede den Gang forelaa, burde behandles først eller i alt Fald i Sammenhæng med dette. Den daværende Ordfører for Forslagsstillerne, det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen), udtalte i den Anledning, at han bestemt forudsaa, at skulde dette Lovforslag om Lettelse for de smaa Lejligheder gennemføres sammen med de store Skattelovforslag, vilde han til den Tid ikke være Medlem af Rigsdagen. Det ærede Medlem forudsatte altsaa den Gang, at Udsigterne for Skattelovens Gennemførelse vare saa godt som haabløse. Det ærede Medlem troede den Gang, at Folketinget ikke vilde gaa med til de Skattelove, som det netop i disse Dage er paa gode Veje til at vedtage. Det viser sig, at Højres daværende Ordfører har faaet Ret. Det er virkelig lykkedes at forhale dette lille Lovforslag, saa at det ikke er blevet til Lov, før de store Skattelove ere blevne vedtagne, og det er lykkedes at skabe en Stemning i dette Ting for de store Skattelove, saa at deres Gennemførelse er sandsynlig. Det kan derfor ikke undre os, at man ofte vil komme til at drage Sammenligning mellem de store Skattelove og dette lille Lovforslag, at man vil anstille Sammenligning mellem den Indrømmelse, som her gives den ubemidlede Arbejderstand, og de store Begunstigelser, som man ved Skattelovene og Tiendeloven giver det store Hartkorn. Selvfølgelig kan jeg godt erkende, at det ikke har været de